NN 50/2020 (24.4.2020.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-556/19-5 od 5. veljače 2020.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1030

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Gordane Marušić-Babić, predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Mire Kovačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja B. K. iz V. d., kojeg zastupa opunomoćenik V. M., odvjetnik u S., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., radi dozvole za uporabu radiofrenkvencijskog spektra, u sjednici vijeća održanoj 5. veljače 2020.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-05/19-01/4088, urbroj: 376-06-1-19-1 od 17. rujna 2019.

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženika u točki I. izreke tužitelju i I. K. oduzima se dozvola za uporabu radiofrenkvencijskog spektra na plovilu br. PL-00115/2014 (naziv plovila O.) i u točki II. izreke navedeni nositelji dozvole obvezani su prestati s uporabom radijskih frenkvencija dodijeljenih dozvolom odmah po primitku ove odluke, na temelju članka 93. stavka 1. točke 5. i stavka 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK).

Tužitelj u tužbi osporava zakonitost navedene odluke tuženika zbog nepravilne primjene materijalnog prava, povreda propisanog postupka koje su bitno utjecale na odluku te nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U bitnome navodi da nisu bili ispunjeni uvjeti za donošenje osporene odluke jer mu nisu bili dostavljeni računi HAKOM-a niti opomena. Odluku tuženika smatra nerazumljivom i neobrazloženom, jer se u istoj ne navodi podatak o iznosu navodnog duga, koji će on, ako postoji podmiriti odmah nakon što mu se dostave podaci o visini duga i uplatnom računu. Stoga predlaže da mu tuženik žurno dostavi tražene podatke. Ističe da se u odluci ne navodi niti kada je i kome dostavljena navodna opomena i iz čega to proizlazi, pa da se ista ni u tom dijelu ne može ispitati. Predlaže da ovaj Sud osporenu odluku poništi.

Tuženik u odgovoru na tužbu osporava navode tužbe i ostaje kod razloga iz obrazloženja pobijane odluke. Ističe da je osnova za donošenje odluke bilo neplaćanje naknade za uporabu radiofrenkvencijskog spektra u roku određenom opomenom, koju je tužitelj uredno zaprimio, a u kojoj je jasno specificirano iz kojeg se razloga izdaje i na koje dugovanje se odnosi. Navodi da je postojanje duga utvrdio na temelju izvoda iz poslovnih knjiga, u kojima su vidljiva potraživanja i uplate, te dodatno napominje da je tužitelj kao nositelj dozvole od 2014. godine bio u obvezi podmirivati godišnju naknadu, za što je dobivao račune koje je tijekom godina i podmirivao. Ističe da osporeno rješenje ne predstavlja niti račun niti opomenu da bi u njemu trebao biti naveden iznos duga i uplatni račun, a sve kako bi se tužitelju naknadno omogućilo plaćanje naknade, kako to tužitelj traži. Smatra da je rješenje sastavljeno sukladno članku 98. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj: 47/09. – dalje: ZUP), ali da ukoliko bi i obrazloženje i trebalo sadržavati detaljnije podatke o samoj opomeni, navedeni nedostatak nije od takvog značaja da bi utjecao na drugačije rješavanje u predmetnom upravnom postupku. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

Sukladno članku 6. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) tužitelju je dostavljen odgovor tuženika na tužbu.

Ocjenjujući zakonitost osporene odluke sud je izvršio uvid u priloženu dokumentaciju, te je uzimajući u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke sukladno članku 33. stavku 2. ZUS-a, a nakon razmatranja odlučnih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a) utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.